

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

na posiedzeniu w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 17 grudnia 2024 r.,
sprawy **T. S.**
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.
z powodu wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 27 lipca 2023 r., III K 149/23,
zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 16 kwietnia 2024 r., II AKa 285/23,

p o s t a n o w i ł

oddalić wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia

UZASADNIENIE

Obrońca T. S. złożył na jego korzyść kasację od przywołanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu. Zaskarżył w niej ten wyrok w całości i zarzucił mu mające wpływ na treść orzeczenia rażące naruszenie przepisów prawa procesowego tj.:

1. art. 175 § 1 kpk w zw. z art. 174 kpk i art. 308 § 2 kpk i art. 42 ust. 2 Konstytucji oraz art. 6 ust. 3 lit. c Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez uznanie za dowód w sprawie zeznań funkcjonariusza policji D. K. , który zrelacjonował, co T. S. powiedział mu o przebiegu zdarzenia podczas zatrzymania i konwojowania w sytuacji gdy

skazany nie został pouczone o prawie do odmowy składania wyjaśnień — Sąd Apelacyjny zmienił w tym zakresie rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego, który pominął ten fragment zeznań policjanta wskazując na brak pouczenia i zakaz zastępowania wyjaśnień oskarżonego zeznaniami funkcjonariusza policji;

2. art. 171 § 1 kpk w zw. z art. 182 § 1 kpk i 183 § 1 kpk oraz w zw. z art. 16 kpk poprzez uznanie za dowód (za stanowiskiem Sądu Okręgowego) w sprawie zeznań pokrzywdzonej A. S. złożonych kilkanaście godzin po zdarzeniu, gdy ta przebywała w szpitalu, będąc pod wpływem leków, które zgodnie z opinią biegłego mogły wpłynąć na OUN, w sytuacji gdy w sprawie brak jest rzetelnej informacji o jej stanie zdrowia na moment składania zeznań - sama pokrzywdzona zaprzeczała następnie stanowczo swoim słowom, brak jest również pewności, że pokrzywdzona w pełni zrozumiała pouczenia dotyczące możliwości odmowy składania zeznań powyższe zdaniem skarżącego podważa zasady rzetelnego procesu.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania. obrońca złożył również wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, na co Sąd Najwyższy zwracał niejednokrotnie uwagę, ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Przyczyną, dla której możliwe jest jej zastosowanie są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, czy z dnia 20 października 2022 r., II KK 473/22). Tego rodzaju skutki mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza wniesionej kasacji świadczy o jej zasadności, a tym samym o konieczności uchylenia zaskarżonego nią wyroku. Wtedy bowiem dochodzi do sytuacji, w której skazany odbywałby karę, chociaż z racji na charakter uchybień, którymi jest dotknięty zaskarżony wyrok, nie powinien tego czynić, skoro wyrok ten w związku z wniesioną kasacją nie może się ostać.

Dokonując wstępnej kontroli kasacji obrońcy skazanego Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do jednoznacznego uznania zarzutów kasacyjnych, za oczywiście zasadne. Przeprowadzona jednak na tym etapie analiza nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które musi być poprzedzone pogłębionymi rozważaniami i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]